

Fes
Wys

Festiwal Wysokich Temperatur jest owocem wspólnego działania grupy młodych artystów: studentów, absolwentów i dydaktyków Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu.

Fascynacja możliwościami i magią ognia skłoniła nas do podjęcia działań z twórcami takimi jak metal, szkło i ceramika. Wysiłek, zaufanie i wzajemna nauka, to doświadczenia towarzyszące nam przy każdym wypale. Wszystko to stało się impulsem do stworzenia „wspólnej przestrzeni”, która daje nam okazje do dzielenia się tymi doświadczeniami z innymi.

Z prawdziwą satysfakcją możemy stwierdzić, że Festiwal Wysokich Temperatur, który odbył się 9 czerwca 2007 roku na terenie Ogrodu Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu spotkał się z ogromną aprobatą i zainteresowaniem. Bardzo nas cieszy, że zgromadziliśmy tak liczną widownię. Mamy nadzieję, że chociaż jej część zaraził się tym szczególnym rodzajem pracy w materii. Zaangażowanie i entuzjazm uczestników przedsięwzięcia stworzyły wspaniałą atmosferę, która udzieliła przybyłym gościom.

Chcielibyśmy pokazać co nas łączy.

Organizatorzy

grawiton

Temperatura, ogień, dymy, tłoczone powietrze, Wysoka Temperatura, iskry, płynny żłocisty metal, gorąco, spoceni ludzie, niebezpiecznie...

Technologia na pograniczu z Misterium.

Misterium : Ziemi, Powietrza, Ognia i ... ludzi.

Fascynujące zjawisko.

Od tysięcy lat nic się nie zmieniło. Tylko metalizowana odzież ochronna przypomina o współczesnym czasie odbywania się tego zdarzenia, którego pierwsza edycja miała miejsce w ASP Wrocław w czerwcu 2007 r. Chociaż „kosmiczne” stroje odlewnicze sugerować też mogą zdarzenie z rodzaju futurystycznego zjawiska z przyszłości.

Któż to może wiedzieć w jaki sposób człowiek posiadał umiejętność wytopu metalu, gdy zaczynał nowoczesną epokę brązu, a później jeszcze nowocześniejszą epokę żelaza? Przypomnieć tu można, iż epoka w której - my - współcześnie żyjemy ciągle nosi miano Epoki Żelaza. Jeszcze nie nazwano jej epoką informatyczną, komputerową... Komputer to krzemień. A krzemień to minerał skalny wchodzący w skład kamienia. Tak się akurat składa, że dzieje ludzkości zostały podzielone na : epokę paleolitu, epokę neolitu, epokę brązu i epokę żelaza. Dwie pierwsze nazwy zaczerpnięte zostały z języka greckiego (lithos - kamień, paleo - stary, neo - młody). W przedziwny sposób nazwy epok odnoszą się do określeń związanych z technikami stosowanymi od tysięcy lat w Rzeźbie.

Istnieje jakaś wspólnota sytuacyjna komponowana na Festiwalu Wysokich Temperatur z tamtymi odległymi czasami... a pewnie też i z przyszłymi, albowiem - jak to wspomniałem wcześniej - tyle tysięcy minęło, a w zasadzie nie zmieniło się nic... Człowiek ciągle, balansuje na pograniczu czterech żywiołów : ziemi, wody, powietrza, ognia. A sam - jak doskonale wiemy - też jest żywiołem...

Dlatego tym bardziej cieszy, że młodzi pracownicy dydaktyczni i studenci Naszej Uczelni niezależnie czy są Rzeźbiarzami, czy Szklarzami, czy Ceramikami współdziałając tworzą Wysoką Temperaturę... bardzo Wysoką Temperaturę, w ogniu której ostatnie właściwości przemieniają się w szlachetne i unikalne jakości. Ma to niezaprzeczalną wartość, jak bezcenny skarb !!!

Każdy, kto interesuje się szkłem artystycznym w Polsce potwierdziłby pewnie, że domeną piszącej te słowa są „zimne techniki” w szkłe. Szlifowanie, dopasowywanie, sklejanie, cyzelowanie, polerowanie - wielomiesięczna „dfubanina” w skupieniu i samotności. A tu - nagle - takie wyzwanie! Prośba o kilka słów na temat Festiwalu Wysokich Temperatur!

Co taki „chłodny” artysta jak ja może na ten temat powiedzieć?

Z pewnością to, że szkło, które stworzono podczas tej „żarliwej” imprezy zrodziło się w gorącym ogniu, w rozgrzanym brzuchu zbudowanego przez młodych zapaleńców pieca, powstało z gorącej pasji tych, którzy tęsknili za chwilą, gdy w piecu szklarskim, w niewyobrażalnym żarze, gdzie temperatura dochodzi do 1400 - 1500°C, wytopią miodową ciecz płynnego szkła i z niego, próbując dmuchać przez piszczel, stworzą szklane byty.

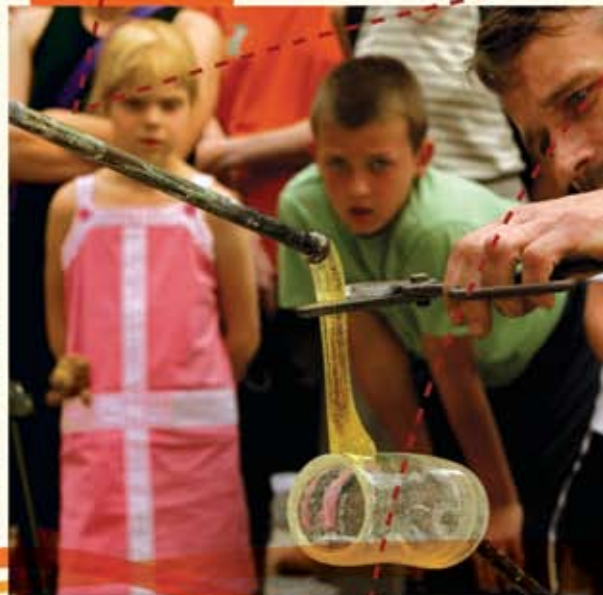
Ta chwila jest dla szkła pierwotna. Jest tym, co poprzedza wszystko w sztuce szkła. Jest tajemniczym misterium.

To właśnie z tęsknoty do misterium, z pragnienia zgłębienia zagadki powstawania szkła w warunkach prymitywnych, pierwotnych jak w dawnych, odległych czasach, kiedy to „szklarski luddek” wędrował z rusztem z hutniczego pieca w poszukiwaniu miejsca do założenia nowej, leśnej huty gdzieś na Śląsku czy w Turynii powstała idea budowy szklarskiego pieca w pięknym ogrodzie ASP we Wrocławiu. I nagle 9 czerwca 2007 roku- w sercu Wrocławia- wydmuchiowano szklane wyroby!

Młodzi artyści szkła zmierzili się oto z wyzwaniem, gdzie w ciągu kilku zaledwie minut, gdy rozrżone szkło zmienia swą konsystencję z ciekłego miodu w kryształ trzeba podjąć wszystkie decyzje. W zrealizowaniu pomysłów pomagał wytrawny hutnik z Huty Szkła Gospodarczego Tarnów S.A., Krośnieńska Grupa Kapitałowa S.A. - Stanisław Kukła i Lucjan Tutaj. W ten sposób powstała kolekcja kufli o archaicznych formach, a szacowne jury pod przewodnictwem mistrza prof. Zbigniewa Horbowego, nagrodiło najlepszy wyrób - kufel autorstwa Piotra Stramskiego. Wszystko to - wliczając budowę i wygaszanie pieca - wydarzyło się w ciągu trzech dni zaledwie - bo gorące szkło - to przygoda, dynamika, szybkie decyzje.

Obserwowałam to misterium gorącego szkła myśląc o czekających mnie wielotygodniowych trudach kształtowania moich niewielkich obiektów... pomyślałam wtedy o przedziwnej istocie szkła. O jego bogactwie. O jego tajemnicy.

Festiwal Wysokich Temperatur to zupełnie nowy obszar działań jakim zajęli się studenci Katedry Ceramiki. Grupa studentów poszerzyła zakres swoich zainteresowań dotyczących zagadnień związanych z kreacją w materiale ceramicznym o aspekty tradycyjnych i alternatywnych sposobów wypalania ceramiki.

Ogromne znaczenie miała tu postawa asystentki Bożeny Sacharczuk nauczającej technik garncarskich studentów I roku w Pracowni Koła Garncarskiego. To ona, w ramach nadobowiązkowych zajęć, zaczęła uświadamiać im wagę sposobu wypału ceramiki i jego wpływ na uzyskiwany efekt końcowy. Dotychczasowe doświadczenia studentów w obrębie warsztatów akademii ograniczone były do wypalów w piecach elektrycznych.

Gлина staje się ceramiką na skutek poddania jej działaniu wysokich temperatur, gdy z suchej formy przemienia się w spieczony ceramiczny czerep. Jeżeli dokona się takiego wypału przy użyciu drewna to efekty uzyskane na powierzchni ceramiki są nieporównywalne z żadnym innym sposobem spiekania. Naloty z popiołu, powstałe ze spalania drewna, niesione językami ognia tworzą naturalne smugi i cienie, niczym niekontrolowane malarstwo żywiołu. Doświadczenie wypalania ceramiki we własnoręcznie wybudowanych piecach plenerowych nie ogranicza się do racjonalnego zdobywania wiedzy i doświadczeń z zakresu technik i technologii ceramiki. To też mistyczne przeżycie współtworzenia ceramiki przez żywy płomień oraz radość wspólnej wyteżonej pracy skupionej na jednym celu. Daje ona poczucie więzi oraz intensyfikuje przeżywane emocje twórcze i radość z sukcesu.

Festiwal Wysokich Temperatur to nie tylko „akcja” studentów dla studentów. Jest to także dla osób postronnych, pierwsza taka we Wrocławiu, możliwość zobaczenia na żywo sposobów wypalania ceramiki oraz poznania technik kształtowania form ceramicznych np na pokazie toczenia na kole garncarskim. W trakcie trwania Festiwalu goście odwiedzający Akademię Sztuk Pięknych przy ul. Traugutta 19/21, mogli zobaczyć wybudowane na dziedzińcu piece ceramiczne, doświadczyć emocji związanych z realizacją ceramiki i być świadkami działań, które na ogół ukryte są za ścianami fabryk, warsztatów i pracowni artystycznych.

Ceramika

MICHAŁ STASZCZAK

JOANNA NOWARA

ALA PATANOWSKA

PIOTR MAKALA

KUBA KWARCINIŃSKI

Festiwal został zorganizowany przez Stowarzyszenie Na Rzecz Wspierania Młodych Artystów GRAWITON w partnerstwie z ASP Wrocław i Kołem Naukowym Studentów Wydziału Ceramiki i Szkła Wrocławskiej ASP

Serdeczne dzięki za nieocenioną pomoc:

Rick Batten, Leri Papidze, Jerzy Hepner, Ryszard Więckowski, Krzysztof Rozpondek, Anna Czajka, Karol Przestrzelski, Marcin Michalak, Gabriela Kietczewska, Tomasz Niedziółka, Mateusz Grobelny, Maciej Siedlecki, Wojciech Boś, Mateusz Dworski, Bożena Sacharczuk, Michał Gdak, Leszek Babiec, Hubert Bujak, Janek Chrostek, Wiktor Świerad, Małgorzata Sawicka, Agnieszka Wolska, Daria Naszczuk, Maria Juchnowska, Karolina Wiśniewska, Matylda Goś – Staszczak, D'sine, Kamil Zajac, Marta Mirynowska Kuba Lech, Jędrzej Stelmaszek, Karol Pęcherz, Joanna Sekuła, Dorota Jędrusik, Natalia Gruszecka, Maria Porzyc, Justyna Chmielewska,

Równie szczerze dziękujemy wszystkim, którzy bezinteresownie pomagali nam w trakcie przygotowań do Festiwalu, a ich nazwisk tu zabrakło.

dokumentacja video: Jakub Lech, fotograficzna: Pablo Woźnicki, Jędrzej Stelmaszek, projekt katalogu: Karolina Maria Wiśniewska

Podczas Festiwalu odbył się konkurs na “Kufel Piasta”
Nagrodę główną - aparat fotograficzny wygrał: Piotr Stramski
Wyróżnienia otrzymali: Magda Wilk Dyszkiewicz i Maciej Siedlecki
Jury konkursu: Z.Horbowy, R.Więckowski, M.Łabińska
Nagrodę główną oraz piwo podczas Festiwalu zasponsorował
Browar Piast.

Wyróżnione projekty kufli zostały wykonane na festiwalu.

Festiwal Wysokich Temperatur został zrealizowany ze środków Gminy Wrocław oraz dzięki pomocy sponsorów.

Koordynatorzy

żeliwo:

Piotr Makala
tel. kom. (+48)603408843
e-mail: totle@poczta.onet.pl

Michał Staszczak
tel. kom. (+48)606344875
e-mail: olaffo79@interia.pl

szkło:

Kuba Kwarciański
tel. kom. (+48)506075302
e-mail: lesnahuta@wp.pl

Aśka Nowara
tel. kom. (+48)668669195
e-mail:

ceramika:

Ala Patanowska
tel. kom. (+48)600253452
e-mail: alkatrass@interia.pl

www.mlodziartysci.org

www.fwt.wroclaw.pl

www.wroclaw.pl

www.asp.wroc.pl

ISBN 978-83-6052-10-9